

Javnaðarflokkurin átti fundin

— Fólkaflokkurin varð kroystur upp í ein krók, frætta vit av valfundinum, sum var í KÍ-høllini í Klaksvík seinasta leygarkvøld fyri umleið 400-500 áhoyrarum.

Eftir tí, sum vit frætta, áttu valevnini hjá Javnaðarflokkinum allan fundin, meðan fólkaflokkurin ongantíð fekk fótin fyri seg.

Ikki minst tá idnaðarpolitikkur var á skránni. Til idnaðarfundin, sum var í Klaksvík mikukvøldið í seinastu viku, hevði ungmannaafelag Fólkaflaksins sent fundarboð í hvørt hús, tó uttan at leggja navn til. »Vilt tú verða við til at bjarga Klaksvíkini og Norð-

oyggjum« stóð í fundarboðunum.

A fundinum tók Vilhelm Johannesen hesi fundarboð sum neyðarkall frá Fólkaflaksinum. Fólkaflokkurin hevur átt býráðsformannin í Klaksvík í fyra ár, og Fólkaflokkurin hevur sitið í samgongu og havt landsstýrismenn. Hann hevur havt buktina og báðar endarnar, men noyðist kortini at biðja um hjálp.

Tað sá út til, at stormtropparnir í Viljanum

høvdu sett seg væl fyri á fundinum, men rættiliga skjótt kom spjæðing í tropparnar.

Jógvan við Keldu, valevni Fólkaflaksins, segði, at hann hevði havt stríð við at fáa býráðslimarnar at halda seg til skránnar. Hesum orðum vendi valevni Javnaðarfloksins aftur imóti Jógvan og spurdi, nær Fólkaflokkurin hevði hildið seg til nakra skrá. Víst varð á, at Fólkaflokkurin ongantíð hevur gjørt annað enn

Tvær av teimum uppstillaðu kvinnunum hjá Javnaðarflokkinum, Elin Súsanna Jacobsen og Gisley Dahl Bonde

runnið frá givnum lyftum. Í síni tíð tosaðu teir um loysing, um at taka ræðið í egnum landi, men tá á stóð, stungu teir halan millum beinin. Nøkur ár seinni, til valið í 1950, skuldu teir reka sambandsmenn úr øllum álitisessum í Føroyum. Men tá valið var av, valdu teir ein sambandsmann til lógmann. Ferð eftir ferð tosaðu teir fyri at avtaka fólkatingsessin, men ongantíð hevur nakar fólkatingsmaður tikið hetta upp á tungu, heldur ikki Óli Breckmann.

Einki gjørt

Valevni Javnaðarfloksins greiddi eisini frá, hvussu litið er hent í Norðuroyggjum, meðan Fólkaflokkurin hevur havt leiðsluna. Fyrsta byggistig av at útbýggja Klaksvíkar Sjúkrahús

fyrí 60 mió. kr. varð samtykt av undanfarna landsstýri. Hesi seinastu fyra árin, meðan Fólkaflokkurin hevur umsitíð heilsmál, er hond ikki rætt frá síðu. Annað byggistig fyrí 10 mió. er ikki komið í gongd, og nú liggur alt í láni.

Undir seinasta landsstýri, í 1978, varð ein seks ára havnarætlan samtykt, ið tryggjaði Klaksvíkini eina útbýgging fyrí 25 mió. í 1978 (35 mió. í dagsprisi). Hendan ætlan gongur út 1. apríl næsta ár, og tað hevði verið natúrligt at gjørt eina nýggja ætlan nú, men heldur ikki tí tordu teir at taka ábyrgdina av.

Samferðsluútbýggingin í Norðuroyggjum sum heild er steðgað undir hesi samgonguni. Alt hevur ligið stilt í tvey ár, og harvið eru tey neyðugu arbeiðini dýrkað nógv. Útbýggingin í Kalsoynni, Kunoyinni og Fugloyinni var øll samtykt av hinum landsstýrinum.

Sambandsflokkurin fekk eisini sitt. Teir reyp-

aðu óført av teimum nógvu pengunum, ið Norðuroyggjar hava fingið. Tí visti Javnaðarflokkurin dyggiliga aftur. Sum áður nevnt, vórðu byggjarbeiðini samtykt, áðrenn henda samgongan kom til.

Sjálvir ábyrgdina

Stríðið við nevndina fyrí Ráfiskagrunnin um prisin á dagglomul fiski og hýsuprisurin, ið er fallin nógv, vórðu eisini fyrí á fundinum. Annfinn Kalsberg hevur í tí spurninginum reypað av sínum stríði fyrí fiskimonnunum.

— Tað er ikki beint. Lógin fyrí Ráfiskagrunnin varð broytt í 1983, og henda broyting gav nevndini heimild til at stýra fiskiskapinum við prisaseting. Broytingin er undirskrivað av Paula Elliesen og Anfinni Kalsberg, sum harvið tveittu alla ábyrgd frá sær til nevndina fyrí Ráfiskagrunnin, førði Javnaðarflokkurin fram á fundinum í KÍ-høllini.

Fundurin á Trongisvági var eisini ein góður fundur

Høllin í nýggja skúlanum í Trongisvági var stúgvandi full av fólki, tá valfundur var har

Framhald av síðu 10

einum máli, eru nýggjar uppgávur komnar undan kavi og krevja at verða loystar.

Uppgávur okkara framyvir

At útvega og tryggja heiminum og øllum fólka-sløgum frið uttan krigshóttan og krigsótta, at útvega og tryggja øllum samulig livikor, og tá serliga fólki í teimum londum, har hungur, stóur barnadeyði og vandamiklar sjúkur eru meginreglur heldur enn undantøk, og at útvega og tryggja kvinnum javnstøðu á øllum økjum í samfelagnum, og tá fremst í stjórn og á lóg-

gávuting og í øllum ráðum og nevndum, har avgerðir verða tiknar, bæði á tjóðskaparlíggum og á altjóða stigi, hetta eru uppgávur, sum, hóast tær á ongan hátt eru nýggjar, enn eru óloystar.

Hesar uppgávur biða eftir okkum, tær og mær, og tær eru so nógvar og so stórar, at allar kvinnur eftir ferimuni noyðast at leggja sína orku í, um vit skulu rækka á mál, áðrenn ov seint er.

Inger Christiansen